ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଚଉରାଶି ନମ୍ବର

ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀର ଉନ୍ମୋଚନ: ବାଇବେଲୀୟ ସମାନ୍ତରତା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରୀକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-02-17

ସତ୍ୟ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ସ୍ଥିର କରାଯାଏ; ଏବଂ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରିଟି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ଭାବେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାର ବିଷୟରେ ଅନେକ ସାକ୍ଷୀ ଅଛନ୍ତି। ପୂର୍ବତନ ଲେଖାମାନଙ୍କରେ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ କେବଳ ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଗତର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁନଥିଲେ, ବରଂ ସେହି ସାତଟି ମଣ୍ଡଳୀ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ।

ଏଫେସସର ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ମୋଶାଙ୍କ ସମୟରୁ ବିଚାରକମାନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାର ମଣ୍ଡଳୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରୋମୀୟ ସମ୍ରାଟ୍ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ଯାତନାର ଯୁଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ବିଚାରକମାନଙ୍କର ସେହି କାଳକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଲାଗୁଥିଲା, ତାହାହିଁ କରୁଥିଲା। ପର୍ଗାମସର ମଣ୍ଡଳୀ କନ୍ଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ସମୟରୁ ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ପୋପତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାପନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଝୌତାର ଯୁଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ସେହି ଯୁଗକୁ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ଜଣେ ରାଜାଙ୍କୁ ବାଛିନେଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଥିବା ଅନ୍ୟଧର୍ମୀ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ନିରନ୍ତର ସମଝୌତା କରୁଥିଲା। ଥୁଆତୀରାର ଚତୁର୍ଥ ମଣ୍ଡଳୀ, ଯାହାକୁ ଇଜେବେଲ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ୫୩୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ୧୭୯୮ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୋପତନ୍ତ୍ରୀୟ ଶାସନର ଯୁଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ବାବିଲୋନରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସତ୍ତର ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀବାସକୁ ମଧ୍ୟ।

ସେହି ଚାରିଟି ମଣ୍ଡଳୀ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କର ଚାରି ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେହି ଚାରି ପିଢ଼ୀରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ। ୧୮୬୩ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହ, ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଆରୋଣଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ପ୍ରସଙ୍ଗର ବିଦ୍ରୋହରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି। ପ୍ରଥମ ପିଢ଼ୀରେ ଇଫିସୁସ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ପରାମର୍ଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି, ଯାହା ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରି ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଫେରିଆସିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା। ୧୮୬୩ ମସିହାରେ, ୱିଲିଆମ୍ ମିଲରଙ୍କର ରତ୍ନଗୁଡ଼ିକ (ମୂଳଭୂତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ, ବିଶେଷକରି "ସାତ ସମୟ") ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ତଥାପି ମୋର ତୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କିଛି ଅଛି, କାରଣ ତୁମେ ତୁମର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇଛ। ଏହେତୁ ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ପତିତ ହୋଇଛ, ତାହା ସ୍ମରଣ କର; ଏବଂ ଅନୁତାପ କର, ଓ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କର; ନହେଲେ ମୁଁ ଶୀଘ୍ର ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିବି, ଏବଂ ତୁମେ ଯଦି ଅନୁତାପ ନ କର, ତେବେ ତୁମର ଦୀପାଧାରକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ହଟାଇଦେବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:4, 5.

ମିଲରୀୟମାନେ ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ତ ପ୍ରେ ।ଟେଷ୍ଟ ।ଣ୍ଟ ବାଦ ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯିରେମିୟ "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ର ସଭା" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଦର୍ଶନର ଆଗମନ ପାଇଁ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ଅପେକ୍ଷ । କରିଥିଲେ, କାରଣ ଯେତେବେଳେ ସେହିଟି ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ତାହା ମିଥ୍ୟ । ହେବ ନାହିଁ। "ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କ ର ସଭା"କୁ ସେହି ବୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ କ୍ତ । ଦ୍ୱ ।ରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଯିହୁଦାର

ଭବିଷ୍ୟ ଦ କ୍ତ ାଙ୍କ ୁ ମିଥ୍ୟ । କହିଥିଲା, ଯିଏ ଯେରୋବୋଆମଙ୍କ ର ଜାଲିଆତି ଉପାସନା ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ତିରସ୍କ ାର ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ।

> ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ, ତୁମର ପରିଶ୍ରମ, ଓ ତୁମର ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଜାଣେ; ଏବଂ ତୁମେ କିପରି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସହି ପାର ନାହାଁ; ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନୁହନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ପରୀକ୍ଷା କରିଛ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବୋଲି ପାଇଛ; ଏବଂ ତୁମେ ସହିଛ, ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧାରଣ କରିଛ, ଏବଂ ମୋର ନାମର ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରିଛ, ତଥାପି ଶିଥିଳ ହୋଇ ନାହାଁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୨, ୩।

ସ୍ମିର୍ନାର ଦ୍ୱିତୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ସେହି ଅବଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ସତ୍ୟ ସହୀଦମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କିଛିକୁ ସମେତ ଧାରଣ କରୁଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ରତାରୁ କମ ପ୍ରେରଣାବଳୀ ନିମନ୍ତେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଆଣିଥିଲେ। ଏହା ନ୍ୟାୟାଧୀଶମାନଙ୍କର ସେହି ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେହିକଥାହିଁ କରୁଥିଲା। 1୪୪୪ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଦ୍ରୋହର ପିଢ଼ି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମା, ସେହି ଘଣ୍ଟାର ମନୋନୀତ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନେ, ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଅବଧିକୁ ଚିହ୍ନଟ କଲା। ଏହା ଏମିତି ଏକ ଅବଧିର ପ୍ରବେଶ କରାଇଲା, ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁରେ ଯାହା ଠିକ୍ ଦେଖାଯାଉଥିଲା, ସେହିକଥାହିଁ କରିବାକୁ ବାଛିନେଲେ, ଯାହାକୁ କେଲଗ୍, ପ୍ରେସକଟ୍ ଏବଂ ଡାନିଏଲ୍ସ ପରି ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାକ୍ଷ୍ୟୀକୃତ ଦେଖାଯାଏ।

ସେହି ସମୟରେ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଳ୍ପକେହି ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଣୀ ସହ ମରଣାନ୍ତିକ ଆଧାତ୍ମିକ ସଂଘର୍ଷରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଣୁ ନୁହେଁ। ନେତୃତ୍ୱର ପଦବୀରେ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେମାନେ ଶୟତାନଙ୍କର ସମାଜଗୃହର ଲୋକ ଥିଲେ, ଯଥା ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ କେହି କେହି "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ବହିଷ୍କୃତ ହୋଇଥିବା ଦୂତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା" ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ହେଉଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟକାଳରେ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ନିନ୍ଦା ଆରୋପିତ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ରହିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯାଇଥିଲା। 1915 ମସିହାରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ କହିଥିବା ଶେଷ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଥିଲା, "I know in whom I have believed," କାରଣ ସେ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ରହିଥିଲେ।

> ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟ, କ୍ଲେଶ, ଏବଂ ଦରିଦ୍ରତାକୁ ଜାଣେ, (ତଥାପି ତୁମେ ଧନୀ) ଏବଂ ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଯିହୁଦୀ ବୋଲି କହନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ତାହା ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ସେମାନେ ଶୈତାନଙ୍କ ସମାଜଗୃହ, ସେମାନଙ୍କର ନିନ୍ଦାକଥାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଜାଣେ। ତୁମେ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଭୋଗିବାକୁ ଯାଉଛ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହିଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷିତ କରାଯିବା ପାଇଁ ଶୟତାନ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷେପ କରିବ; ଏବଂ ତୁମେ ଦଶ ଦିନ କ୍ଲେଶ ଭୋଗିବ; ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ରୁହ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜୀବନର ମୁକୁଟ ଦେବି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୨:୯, ୧୦।

ପର୍ଗାମସର ମଣ୍ଡଳୀ ସମ୍ରାଟ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତି, ପୌତ୍ତଳିକତା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ମଧ୍ୟରେ ଘଟିଥିବା ସମ୍ମିଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା; ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କ ଇତିହାସକାଳରେ ଘଟିଥିବା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ସେହି ସମ୍ମିଳନକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା। ଏହା ସତ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାନ୍ତିର ଏକ ମିଶ୍ରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା କେବଳ ଭ୍ରାନ୍ତିକୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିପାରେ। ଏହା 1919 ମସିହାର ବାଇବେଲ ସମ୍ମିଳନୀରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ "The Doctrine of Christ" ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ, ଏକ ଏମିତି ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ସନ୍ଦେଶ ଗଠିତ ହେଉ, ଯାହା ଧର୍ମଭ୍ରଷ୍ଟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦର ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାରକୁ ଅଧିକ ନିକଟରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀରେ ହିଁ ସତ୍ୟର ମହାନ ସମ୍ମିଳନଗୁଡ଼ିକ ଘଟିଥିଲା।

ସେହି ପିଢିରେ, 1919ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, କଳିସିଆ ସେହି ସମ୍ମ ିଶ୍ର ଣ ଆରମ୍ଭ କଲା ଯାହାର ପରିଣାମରେ Church Manual ଉତ୍ ନ୍ନ ହେଲା। ସେହି ପିଢିରେ, 1919ରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, କଳିସିଆ ସେହି ସମ୍ମ ିଶ୍ର ଣ ଆରମ୍ଭ କଲା ଯାହା ସ୍ୱ ାସ୍ଥ ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ—ଉଭୟ ଶିକ୍ଷ ାଳୟରେ ମାନ୍ୟ ତାପ୍ର ାପ୍ତ ିକୁ ଆବଶ୍ୟ କ କରିଦେଲା। ସେହି ପିଢିରେ ଆଧୁନିକ କାଥଲିକ-ଆଧାରିତ

ବାଇବେଲଗୁଡ଼ିକ ପ୍ର ତି ଗତିବିଧିର ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ଇତିହାସରେ ନେତୃତ୍ୱ ପକ୍ଷ ରୁ ସ୍ପ ଷ୍ଟ ଭାବେ ଖ୍ର 1ଷ୍ଟ ବିରୋଧୀ ଥିବା ଶାସନବ୍ୟ ବସ୍ଥ ।ମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପ ର୍କ ସ୍ଥ ।ପନ କରିବାର ଇଚ୍ଛ । ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା।

ଏହି ପ୍ରଥାର ଆରମ୍ଭ ଗୃହଯୁଦ୍ଧର ସମୟରେ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଲାଓଦିକୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସରକାର ସହ ଏକ ଆଇନଗତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କଲା, ଯେଣ୍ଡାକି ଆମେରିକୀୟ ଇତିହାସର ସବୁଠୁ ଘାତକ ଯୁଦ୍ଧରେ ନିୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଚର୍ଚ୍ଚର ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲତର ପରିଣାମ ହୋଇପାରେ; ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ A. G. Daniells ଜର୍ମାନ ସରକାର ସହ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରି, ଜର୍ମାନୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ସେନାସେବା ପାଇଁ ବଳପୂର୍ବକ ନିଯୁକ୍ତ କରିବା, ଅସ୍ତ୍ର ବହନ କରିବା, ଏବଂ ସବ୍ବାଥକୁ ଅବହେଳା କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଅନୁମୋଦନ ଦେଲେ। ଡାନିଏଲ୍ସଙ୍କ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ବିଚ୍ଛେଦର ସୃଷ୍ଟି କଲା, ଯାହାରୁ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ରିଫର୍ମ ଆନ୍ଦୋଳନର ବିଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନଶାଖାଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା, ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି।

ସେହି ସମଝୌତା ହିଟ୍ଲରଙ୍କ ନାଜୀ ଜର୍ମାନୀ ସହିତ ମଧ୍ୟ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ଗଠନ କରିଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ, ଏବଂ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଚୀନ ପରି ଶାସନବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହା ଅବିଚଳ ରହିଛି। ରାଜ୍ୟଶାସନ ସହିତ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ଏହି ସମଝୌତା, ପର୍ଗାମସ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜାମାନଙ୍କ ଏବଂ କନଷ୍ଟାଣ୍ଟିନଙ୍କ ସମଝୌତା ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଆଦର୍ଶୀକୃତ ହୋଇଥିଲା। ସେହି କାଳଖଣ୍ଡଟି ମଧ୍ୟ ପ୍ରେସକଟଙ୍କ "The Doctrine of Christ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ମିଥ୍ୟା ସୁସମାଚାର ସହିତ ତାହାର ମଣ୍ଡଳୀ-ଶାସନର ସମଝୌତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> ମୁଁ ତୁମର କାର୍ଯ୍ୟସମୂହ ଓ ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ବସୁଛ, ତାହା ଜାଣିଅଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନଙ୍କ ସିଂହାସନ ଅଛି; ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ନାମକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରଖିଛ, ଓ ମୋର ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନାହାଁ, ସେହି ଦିନମାନରେ ସୁଦ୍ଧା ଯେତେବେଳେ ଆନ୍ତିପା ମୋର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସହିଦ ଥିଲେ, ଯିଏ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶୟତାନ ବାସ କରେ, ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ମୋର ତୁମ ବିରୋଧରେ କିଛି କଥା ଅଛି, କାରଣ ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ବିଲିୟମଙ୍କ ଶିକ୍ଷାକୁ ଧରିରଖିଛନ୍ତି, ଯିଏ ବାଲାକଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିଘ୍ନର ପାଷାଣ ରଖିବାକୁ ଶିଖାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଜିନିଷ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ ଓ ବ୍ୟଭିଚାର କରନ୍ତୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 2:13, 14।

ବ୍ୟଭିଚାର ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ, ଜେନେରାଲ କନ୍ଫରେନ୍ସ ନାଜି ଜର୍ମାନୀ ଏବଂ ସୋଭିଏତ ୟୁନିଅନ ପରି ଜାତିଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମନ୍ୱିତ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେପରି କଥିତ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପର୍କ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ସରକାରମାନଙ୍କ ସହିତ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅବଲମ୍ବନାରେ; ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ସେହି ଜାତିମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନ ଶାସନପଦ୍ଧତି ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ନିର୍ଯାତନା ଭୋଗ କରିଥିଲେ। ମୂର୍ତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରାଯାଇଥିବା ଭୋଜ୍ୟବସ୍ତୁ ତ୍ୟାଗୀ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ କାଥଲିକ ଧର୍ମର ମିଥ୍ୟା ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଯାହା ସେତେବେଳେ ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯାହା ଧର୍ମ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ—ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ—ତ୍ୟାଗୀ ପଦ୍ଧତିବିଜ୍ଞାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶିକାମାନଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶାସିତ ହେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲା।

ଯିଶୁ ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀର ଶେଷକୁ ଯେପରି ଆରମ୍ଭ ସହିତ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, ସେହିପରି ସେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀର ଆଗମନକୁ 1957 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ Questions on Doctrine ନାମକ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରକାଶନ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନିତ କଲେ; ଏହି ପୁସ୍ତକ ସତ୍ୟ ଓ ପତିତ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟବାଦ ଏବଂ କାଥଲିକବାଦର ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିଥିବା ମୂଳ ଉଦ୍ଧାରମୂଳକ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା। ନିଶ୍ଚୟ, ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଅନେକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ମୂଳତଃ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଏହାହିଁ ଶିଖାଏ ଯେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଦ୍ଭୁତ ଭାବେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟରେ ବିଜୟୀ ଜୀବନ ବିତାଇବା ଅସମ୍ଭବ। ସେହି ପୁସ୍ତକ ସେହି ପିଢ଼ୀର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯେଉଁଠାରେ ପଚିଶିଜଣ ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା Sunday law ସମୟରେ ରବିବାର ଉପାସନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ରାଜନୈତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଉପାଦାନମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିଲେ।

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ଘୃଣ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ତାହାବେଳେ ଘଟେ, ଯେତେବେଳେ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ କେତେକ ଲୋକ ନିଜ ଲଲାଟରେ ଏକ ମୋହର ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, ଠିକ୍ ସେତେବେଳେ, ଯେତେବେଳେ ବିନାଶକାରୀ ଦୂତମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ଏହି ଦର୍ଶନ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ, ଷଷ୍ଠ ବର୍ଷର ଷଷ୍ଠ ମାସର ପଞ୍ଚମ ଦିନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଏହି ଦର୍ଶନ ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଣାମ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ନ୍ୟାୟଦଣ୍ଡର କାର୍ଯ୍ୟକରଣର ପୂର୍ବଦିନରେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ; ଏହାହିଁ ପାପାଳ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ତାହାର ନାମର ସଂଖ୍ୟା “666” ଅଟେ।

ଇସ୍ଲାମର ତୃତୀୟ ହାୟ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ପଶୁ ଉପରେ କରାଯାଇଥିବା ଆକ୍ରମଣ ସହିତ, 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ରେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୋହର ଲାଗାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ଆକ୍ରମଣ ଜାତିମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଦ୍ଧ କରିଦେଲା, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷାର ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା। କିନ୍ତୁ ଶେଷ ବର୍ଷାକୁ କେବଳ ସେମାନେ ମାତ୍ର ଚିହ୍ନି ପାରିଥାନ୍ତେ, ଯେମାନେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭିତ୍ତିମୂଳକ ଆଧାରଗୁଡ଼ିକ ପାଖକୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣାଯାଇଥାନ୍ତେ, ଯେହେତୁ ଦେଖିବାକୁ ପାରନ୍ତି ଯେ ଇସ୍ଲାମର ତିନୋଟି ହାୟ ହେଉଛି ଏକ ଭିତ୍ତିମୂଳକ ସତ୍ୟ। ସେହି ସମୟରେ, ଯେମାନେ ଯିରିମିୟ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା “ବିଶ୍ରାମ” (ଯାହା ଶେଷ ବର୍ଷା) ବୋଲି ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଫେରାଇ ଆଣାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ହାୟର ତୁରୀ ବାଜାଉଥିବା ପ୍ରହରୀ ହୋଇଯାଇଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ସେମାନେ ସେହି ତୁରୀର ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ଲୋକ ହୋଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ଏହିପରି ଭାବେ ପୁରୁଣା ପଥମାନରେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁଥାନ୍ତେ।

ତା'ପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ 1୪63 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହର ପାପ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ସେହି ଏକେ ସମୟବିନ୍ଦୁରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ଆସିଲା, ଯାହା “ସତ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଧର୍ମୀକ ଗଣ୍ୟ ହେବା” ଅଟେ। ସେହିଥିଲା ଜୋନ୍ସ ଏବଂ ୱାଗନରଙ୍କ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ସେହିଥିଲା “ଚାରି ପବନ” ଠାରୁ ଆସିଥିବା ଶୁଖିଯାଇଥିବା ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯିହିଜ୍କିଏଲଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ; ଯାହା ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ (ମୁକ୍ତ ହୋଇ ବାହାରି ପଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାରତ “କ୍ରୋଧିତ ଘୋଡ଼ା”) ଅଟେ। ତା'ପରେ ସେହି ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଳ୍ପସଂଖ୍ୟକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ 1୪୪୪ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହର ପାପ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ, ଯେବେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କ ନଗରର ମହାନ ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧ୍ୱସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ 1୪, ପଦ 1 ଠାରୁ 3 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂରଣ ହେଲା।

ତା'ପରେ ସେମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାର ପରିଚୟ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା କି ପୂର୍ବ ଯୁଗମାନଙ୍କ ପରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା, କିମ୍ବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସେହି ପ୍ରକାଶମାନ କେବଳ ଅତୀତରେ ମାତ୍ର ଥିଲା? ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକମାନେ ତା'ପରେ 1919 ମସିହାରେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହର ବିଦ୍ରୋହ୍ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେଲେ। ସେହି ତିନୋଟି ପରୀକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଲ୍ପସଂଖ୍ୟକମାନେ କିପରି ଗତି କରନ୍ତି, ତାହାହିଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରେ ସେମାନେ ନିଜ ଲଲାଟରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୁଦ୍ରା ଗ୍ରହଣ କରିବେ କି, ନାହିଁଲେ ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜମ୍‌ର ପଚିଶିଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ସହ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନମସ୍କାର କରୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନିଜକୁ ପାଇବେ।

ଲାଓଦିକୀୟ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଚାରି ପିଢ଼ୀର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ରୋହର ସମାନାନ୍ତର ୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ରେ ମିଳେ। ସେହି ତାରିଖକୁ, ଯାହାକୁ ଯିଶାୟା “ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ” ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଏହି ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଳାବଧି ଅଟେ। ସେହି କାଳାବଧିର ଶେଷକୁ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି; କାରଣ ଯୀଶୁ ସଦା କୌଣସି ବିଷୟର ଶେଷକୁ ସେହି ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଚିତ୍ରିତ କରନ୍ତି। ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅନ୍ତିମ ଗତିବିଧିମାନଙ୍କରେ, ସେହି ପରୀକ୍ଷାମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ସେହି କାଳାବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲେ, ପୁନର୍ବାର ଆଉଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

୨୦୦୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୧ ତାରିଖରେ, ଲାଓଡିସିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ—ଯେମାନେ ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ଚାରିଟିଏ ଘୃଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ଓ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଚାରିଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲେ—ଯେ ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ସେହି ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା; ଏହା ଏମିତି ଏକ ପରୀକ୍ଷାଣ-ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା, ଯାହା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିମ୍ବା ପଶୁର ଚିହ୍ନକୁ, କିମ୍ବା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହରକୁ ନେଇଯାଏ।

ଲାଓଡିସିଆନ୍ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱ ନିଜମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ୱ ପ୍ରତାରଣାର ରସଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧି ପଡ଼ିଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶର ପୁନରାବୃତ୍ତିକୁ—ଯାହାର ମଧ୍ୟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମକୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରେ ଆଣିଥିବା ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ—"ଚିହ୍ନି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଃ ଅସମ୍ଭବ। ପୁରାତନ ପୁରୁଷମାନେ ମିଲରଙ୍କ ରତ୍ନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ଜା ସିକ୍କା ଓ ରତ୍ନ ଦ୍ୱାରା ଛିଟିଏଇ ଦେଇ ଓ ଆବୃତ କରି ରଖିଥିଲେ। କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲର ରତ୍ନ ପେଟିକାକୁ ପୁରାତନ ଭାଷାର ଯୁଗକୁ ଠେଲି ଦିଆଯାଇଛି, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନରେ ସେହି ଆଧୁନିକ ଭାଷାର ବାଇବେଲମାନେ ଆସିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପାପର ମନୁଷ୍ୟର ପରିଭାଷାରେ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଛି।

ଯଦି ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଏହି ସମ୍ଭାବନାକୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାନ୍ତେ ଯେ ଲାଟର ରେନ୍ ବାର୍ତ୍ତା ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, ତେବେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଚିହ୍ନଟ କରିବା ପ୍ରାୟ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼ୁଥାନ୍ତା ଯେ ପୂର୍ବତନ ପବିତ୍ର ଇତିହାସମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକଟତାମାନେ ହିଁ ସେହି ବିଶେଷ ଚିହ୍ନ, ଯାହା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସିଲ୍ କରାଯାଇବାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପରିଚୟ କରାଏ। ଏହାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କଠିନ ବିଷୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିବା, ଯେ ଯେସବୁ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସିଲ୍ କରାଯାଇବାକୁ ସର୍ବାଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପରିଚୟ କରାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେହି ପବିତ୍ର ଇତିହାସମାନେ ଯେଉଁମାନେ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ପୂରଣ କରେ; କାରଣ ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ଥାପିତ କରେ ଯେ ଚୁକ୍ତିର ଦୂତଙ୍କ ଆକସ୍ମିକ ଆଗମନ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଜଣେ ଦୂତ ସଦା ଥାଏ। ସେହି ଦୂତଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲିୟାହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ସାହସର ସହିତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଇତିହାସରେ କୌଣସି ବର୍ଷା ହେବ ନାହିଁ, ଯଦିନା ତାହା ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସେ।

ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କର ସତରିଜଣ ପ୍ରାଚୀନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ପ୍ରତୀତ ହେବ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଦାବି—ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର—ନିରାଧାର ଥିଲା, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ସେହି ଦାବି ଏମିତି ଜନମାନଙ୍କର ଦାବିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା ଯେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରାଯାଉଥିଲା, ଯେପରି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରଯୋଗ୍ୟ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରନ୍ତି। ତୃତୀୟ "ହାୟ"ର ସନ୍ଦେଶ, ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ଦୂତ, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ—ଏସବୁ ସେହି ପରମ୍ପରା ଓ ପ୍ରଥାବିରୋଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ଯାହାଉପରେ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭରସା ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ଚିହ୍ନିବାରେ ପ୍ରାୟଃ ଅଦମ୍ୟ ଏକ ବାଧାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୋହରାଙ୍କନର ସମାପ୍ତି, ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକେ ପରୀକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରେ, ଯେମାନେ ତୃତୀୟ ହାୟର ଇସ୍ଲାମର ଭୂମିକାକୁ "ଚିହ୍ନିବା" ବୋଲି ଦାବି କରିଆସିଛନ୍ତି। ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିବା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" 1798 ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ"ର ଶେଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆରମ୍ଭ କରାଇଥିବା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି" 1989 ମସିହାରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ "ସାତ କାଳ" (ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷ)ର ଶେଷରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା। ସେହି ଏକ ଶତ ଛବିଶ ବର୍ଷର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧମାନ ଧର୍ମତ୍ୟାଗ ମଧ୍ୟରେ, ଲାଓଦିକିୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ ତାହାର ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଅନ୍ତିମ ପିଢ଼ୀକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି।

ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ଏକ ଜାତି କିମ୍ବା ଜନସମୂହ ନିଜମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାକାଳର ପାତ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟ ଏବେ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି। ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରୁ ମିଳୁଥିବା "ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି", ଯାହା ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଜ୍ଞାନର ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ମୋହର ଖୋଲାଯାଇବାବେଳେ ବଢ଼ାଯାଏ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଆଲୋଚନା କରିବୁ।

> "ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ମହାନ ଚିନ୍ତା ବ୍ୟାକୁଳତା ଏବଂ ବିଭ୍ରାନ୍ତି ହେବ। ସାତାନ, ଦୂତମାନଙ୍କର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି, ସମ୍ଭବ ହେଲେ, ସେହି ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କୁ ସୁଦ୍ଧା ଠକାଇଦେବ। ଅନେକ ଦେବତା ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରଭୁ ରହିବେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ଶିକ୍ଷାମତର ପବନ ବହିବ। ଯେମାନେ 'ମିଥ୍ୟାଭାବେ ବିଜ୍ଞାନ' ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ବସ୍ତୁକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ନେତା ହେବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ବୁଦ୍ଧି, ପ୍ରତିଭା, କିମ୍ବା କୌଶଳ ଉପରେ ଭରସା କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ପଙ୍କ୍ତିବଦ୍ଧ

ଦଳର ଅଗ୍ର ଭାଗରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଆଲୋକ ସହିତ ପଦକ୍ଷେପ ମିଳାଇ ଚାଲିଲେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ନିଜଙ୍କୁ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସେତେବେଳେ ପାଳକମଣ୍ଡଳୀ ସମର୍ପିତ ହେବ ନାହିଁ। ଶେଷ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଳ୍ପ କିଛି ମହାନ ଲୋକ ନିଯୁକ୍ତ ହେବେ। ସେମାନେ ସ୍ୱୟଂସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ଇଶ୍ୱରରୁ ସ୍ୱାଧୀନ, ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ସେବକମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଏହି କମ୍ପନ ଓ ପରୀକ୍ଷାର ସମୟରେ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେବେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ମୂଲ୍ୟବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୁଚିଥିବେ, ଯେମାନେ ବାଆଲଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ହାଟୁ ନମାଇନାହାନ୍ତି। ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ଯେ ଆଲୋକ ଏକାଗ୍ର ଜ୍ୱାଲାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଛି, ସେହି ଆଲୋକ ସେମାନେ ପାଇନାହାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ହୋଇପାରେ, ଗୋଟିଏ ରୁକ୍ଷ ଏବଂ ଅନାକର୍ଷଣୀୟ ବାହ୍ୟ ଆବରଣର ତଳେ, ଏକ ସତ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଚରିତ୍ରର ନିର୍ମଳ ଉଜ୍ଜ୍ୱଲତା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ଦିନବେଳେ ଆମେ ଆକାଶଦିଗରେ ଚାହୁଁ, କିନ୍ତୁ ତାରାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହୁଁ। ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ଥିରଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ, କିନ୍ତୁ ଚକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରି ଚିହ୍ନିପାରେ ନାହିଁ। ରାତିରେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ ଦୀପ୍ତିକୁ ନିହାରୁଛୁ।" Testimonies, volume 5, 80, 81.